

3. VII световен конгрес на Коминтерна констатира растящото революционно въздействие на работата и лозунгите на комунистическите партии. Изхождайки от това конгреса задължава всички секции на Комунистическия Интернационал в най-къс срок да преодолеят остатъците от сектантските традиции, които са пречили да се намери достъп до социалдемократическите работници, и да изменят методите си на агитация и пропаганда, които са носили досега често отвлечен и малко достъпен за масите характер, като им придадат насока напълно конкретна и свързана с непосредствените нужди и ежедневните интереси на масите.

4. VII световен конгрес на Комунистическия Интернационал отбелязва сериозни надостатъци в работата на редица секции на Коминтерна: закъсняване при осъществяване тактиката на единния фронт, неумение да мобилизират масите около частичните искания от политически и економически характер, неразбиране необходимостта от борба в защита на буржоазната демокрация, неразбиране необходимостта от създаване антиимпериалистически народен фронт в колониалните и зависимите страни, пренебрегване работата в реформистките и фашистките профсъюзи и в масовите организации на трудящите се, създадени от буржоазните партии, подбиване работата сред трудящите се жени, подценяване значението на работата сред селяните и градските дребнобуржоазни маси, а също така закъсняване при оказването политическа помощ на тия секции от страни на Изпълкома. Предвид все по-растящата роля и отговорност на Комунистическите партии,